

[Birthe Hansen]

da godt hjælpe på i udvalget. Vi, der står bag flertallet fra dengang, kunne måske lave et ændringsforslag, så vi kunne få sat en dato på. Jeg ved ikke rigtig, hvad vi skal med dette forslag, hvis det aldrig nogen sinde skal træde i kraft.

Der skal nok et godt og grundigt udvalgsarbejde til, sådan at, som jeg sagde før, begge parter, begge sider af det røgfrie miljø, både rygere og ikkerygere, får rimelige forhold.

Med hensyn til anden halvdel af forslaget kan vi helt tilslutte os § 7, således at alle tobaksprodukter skal forsynes med en advarsel om det sundhedsskadelige i tobaksrygning. Den nuværende aftale indebærer, at bl.a. importerede cigaretpakninger ikke er forsynet med advarsel, og mig bekendt er danskproducerede cigaretter, der sælges fra tax-free forretninger, heller ikke mærket med advarsel.

Jeg vil håbe én lille ting, og det er, at de ansvarlige for advarselsteksterne i fremtiden vil prøve at få advarslen, hvad enten det er tekst eller symbol, til at fremstå, så forbrugernes øjne virkelig fanger advarslen. Som det er i dag, falder advarslen fint ind i emballagen, så dermed sagt, at man prøver just ikke at gøre særlig opmærksom på advarslen.

Aase Olesen (RV):

Med lovgivningen om passiv rygning tager vi et stort skridt ind i en fremtid, hvor vi tager konsekvensen af, at spørgsmålet om sundhed og sygdom i høj grad er et spørgsmål om livsstil. De sygdomme, vi har i det moderne samfund, kan vi i vidt omfang undgå. Det handler om at gøre det let at træffe sunde valg.

Indenrigsministeren har selv sagt det på en så ganske udmærket måde på en konference, som Forebyggelsesrådet, Hjerteforeningen og Kræftens Bekæmpelse afholdt om dette spørgsmål: vi må arbejde for, at det også i fremtiden vil være moderne at vælge en sund livsstil. Det synes jeg egentlig kunne stå som overskrift for det, vi her er i gang med. Desto mindre omgivelserne ryger, desto lettere bliver det for rygerne at undlade at ryge til gavn for dem selv og for alle os, der har svært ved at tåle røgens skadelige indhold.

I gamle dage forbød almindelig dannelse, at nogen røg, hvor mange mennesker var samlet, og man skånedes syge, kvinder og børn for at blive udsat for tobaksrøgens gener. Bl.a. heraf opstod begrebet herreværelse.

Ingen skal mere end jeg beklage, at lovgivning nu er nødvendig. Det havde været lettere, hvis danskerne kunne udvise samme hensynsfuldhed mod hinanden som den hensynsfuldhed, vi kender fra Sverige. Her har man stik imod danskernes sædvanlige forhold ikke brug for forbud på dette område.

I øvrigt må jeg tage afstand fra udtrykket »forbudslovgivning«. Jeg ser dette forslag på linje med f.eks. færdselsregler. Der har vi det samme: hvis alle opførte sig hensynsfuldt, var der ingen grund til at lave regler eller for den sags skyld lovgivning på miljøområdet, som vel ingen i dag vil finde på at kalde forbudslovgivning.

Men når det er sagt, vil jeg gerne medgive kritikerne, at lovgivning på dette område ikke er uden problemer. Lovgivning, især uden sanktioner, skal føles rimelig af den befolkning, der lovgives for. Med den udvikling, der i den seneste tid er sket i synet på rygning og på passiv rygning, er jeg imidlertid sikker på, at denne lovs princip føles rigtigt og rimeligt.

Der forestår nu et udvalgsarbejde om det forslag, Indenrigsministeriet har udarbejdet. Ved offentliggørelsen af forslaget skal den fungerende statsminister have udtalt, at regeringen vil lægge sten på sten i vejen for forslaget. Det blev samtidig fremhævet af regeringens talsmand, at kerneproblemet var bestemmelsen i § 1, hvoraf det fremgår, at man kan ryge på ellers røgfri steder, hvis man er enig om det. Hvis det forudsætter, at vi fortsat skal opleve, at det afhænger af, om den enkelte har mod til at fastholde, at man ikke ønsker røg, at en enkelt kværlulant, som det så smagfuldt blev sagt, skal afgøre, om denne lov bliver virksom eller ej, så vil jeg sige, at vi intet har nået. Jeg vil meget stærkt håbe, at indenrigsministeren vil afkræfte, at det er regeringens holdning.

Den medfart, lovforslaget om sikring af røgfri miljøer har fået fra regeringens side, gør det nødvendigt for mig at spørge indenrigsministeren her i dag: respekterer ministeren det flertal, som i foråret pålagde regeringen at fremsætte forslaget? Man kunne stille